

[Viggo Starcke.]

gen" i fjerde linie i samme stykke. Det er småting, men jeg synes, det er rigtigt at anføre det her, da der ikke for bureauet og trykkeriet har været tid til at udlevere korrektur på grund af den hastighed, hvorved lovforslagene skulle føres til ende. Det er ofte sådan, at jo større lovforslag og lovkomplekser der gennemføres, des mindre bliver akkuratessen.

Lovforslaget om stempelafgift på lotteri kan retsforbundet ikke tiltræde. Vi mener, det har skattemæssig form. Det er ikke noget stort spørgsmål, men som situationen ligger, kan vi ikke tiltræde det.

Lovforslaget om forhøjelse af statsbanetaksterne kan retsforbundet tiltræde, idet vi er tilhængere af, at virksomhederne skal kunne bære sig selv. Vi ser også gerne, at dette sker gennem en fremadskridende rationalisering, og vi vil gerne bede den højtærede minister have sin opmærksomhed henvendt på, at der indenfor de forskellige statsbanetakster findes en vis ulighed med hensyn til at give underskud, idet der ligesom finder en diskriminering sted på visse områder, således at takstforhøjelserne måske i væsentlig grad kan finde sted der.

Vi er glade over, at der ikke kom nogen ny afgift på benzin, og at det synspunkt, at man for ikke at give den motordrevne del af trafikken et forspring fremfor statsbanerne skulle være gået til forøgelse af benzinafgiften, ikke er trængt igennem. Vi mener ikke, at de tekniske fremskridt, som er knyttet til motoren og automobilet, er til skade for samfundet, tværtimod.

Lovforslaget om ændringer i postloven kan retsforbundet også tiltræde, ligesom vi kan tiltræde ændringsforslagene hertil.

Opindeligt var det jo meningen, at alle de af regeringen fremsatte lovforslag skulle betragtes som en helhed. Under de forhandlinger, som er foregået dels før lovforslagenes fremsættelse, dels under og efter fremsættelsen, har vi fra retsforbundets side udtalt vor glæde over, at det hidtil er lykkedes befolkningen at slippe for omsætningsskatten, og vi er glade over at have bidraget til det. Vi håber meget, at stemningen ude i befolkningen og et eventuelt valgresultat kan bidrage til, at vi aldrig ser forslag herom igen.

Vi er også glade over, at lovforslaget om at skabe en stille zone og løfte de 12 points ud af pristallet ikke er blevet gennemført, og vi er glade for, at skatteforslagene heller ikke er blevet gennemført.

Derimod skal det ikke skjules, at vi med hensyn til det samlede forlig er af den anskuelse, at det er meget uheldigt, at den fra det

radikale venstre fremsatte tanke om bunden opsparing på 5 pct. med varierende skalaer har vundet en sådan tilslutning, at den bliver gennemført. Man kan sige om en bunden opsparing, at den måske ikke er en skat, idet skatteborgerne jo formelt og forhåbentlig også reelt bevarer ejendomsretten til de indbetalte beløb, og disse endogså forrentes, men det er jo dog sådan, at pengene er befolkningens penge og ikke statens, førend staten tvinger befolkningen til at aflevere dem igennem et tvangslån. Det betyder i virkeligheden, at man i hvert fald for disse beløbs vedkommende sætter befolkningen under administration, og da samtidig den højtærede finansminister har oplyst, at der på statsbudgettet er et overskud på 300 mill. kr. ... (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: I det forløbne år, ikke i det næste!). I det næste år er det, såvidt jeg husker, 200 mill. kr., finansministeren havde anslået det til. Var det ikke sådan? (*Finansministeren* [Thorkild Kristensen]: Formelt!). Ja, jeg forstår godt, at det kun kan være et skøn, men der er dog et overskud på budgettet, således at man egentlig ikke på disse hensyn kan sige, at der trænges til nye skatter eller indtægter for statskassen. Dette forslag om den bundne opsparing betyder i virkeligheden, at man går ud og siger til praktisk talt hele befolkningen: I kan ikke administrere jeres egne penge selv, nu skal staten, som har vist sig heller ikke at kunne administrere dem, tage sig af det. Det er et indgreb, og erfaringen viser, at indgreb ofte fører til nye indgreb, og det er meget farligt.

Vi mener, at det, der har drevet partierne frem til at slutte op om dette forslag og forskellige andre forslag, er en fejlagtig vurdering af vort lands økonomiske situation. Man kan anlægge et optimistisk skøn, og man kan anlægge et pessimistisk skøn, men i virkeligheden er der ingen, der ved, hvordan situationen ligger til november, når den tvungne opsparing først træder i virksomhed. Endvidere er det meningen, at beløbene skal bindes 8 år ud i fremtiden, og er vi ganske ærlige, må vi indrømme, at der er ikke et menneske, der ved, hvordan situationen vil udvikle sig i disse 8 år. Derfor synes vi, det er en uheldig bestemmelse, som måske kan vise sig at være direkte skadelig.

Der er nemlig aldrig nogen, der har påvist, at det er befolkningen, der laver inflationen. Vi mener, at staten gerne vil beskytte befolkningen mod inflationen, men at det egentlig er staten, der er skyld i inflationen og nu gennem dette lovforslag